

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... ügyvéd ... által képviselt ... felperesnek a ... Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... alperes ellen kötbér megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. április 4. napján kelt 17.G.40.229/2009/68. számú ítélete ellen a felperes részéről 71. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 800.000 (Nyolcszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint jogorvoslati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság 2013. április 4. napján kelt 17.G.40.229/2009/68. számú ítéletével alperest a felperes részére 3.706.300 forint, valamint 388.323 forint perköltség megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 3.352.500 forint perköltséget, továbbá az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 45.000 forint le nem rótt illetéket, egyebekben úgy rendelkezett, a fennmaradó illetéket az állam viseli. Az elsőfokú bíróság indokai részletes kifejtésével a szerződés 4. pontjában foglalt kötbérkikötés érvénytelenségével kapcsolatos alperesi kifogásokat, továbbá az alperes elévülési kifogását és a Ptk. 316. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett alperesi védekezést egyaránt megalapozatlannak találta.

A továbbiakban a felperesi kötbérigény megalapozottságát vizsgálva a Pp. 164. §-ára utalva rögzítette, e körben a bizonyítási teher a felperesre hárult. A perben beszerzett, a felperes észrevételei alapján többször kiegészített igazságügyi informatikai szakértői véleményben foglaltakat értékelve és a perben rendelkezésre álló adatokkal egybevetve tényként állapította meg,

annak ellenére, hogy a szerződés 4. pontjában a felek konkrét munkaórákban megjelölt határidőkhöz kötötték a felperesi bejelentést követően a javítások megkezdését, illetve a hibák elhárítását az alperes részéről, az alperesi teljesítés pontos időpontjának a szerződésben foglaltaknak megfelelő rögzítésére, dokumentálására nem került sor. A perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény megállapítása szerint a felek nem csak a szerződésben megjelölt bejelentési módtól, illetve e-mail címtől tértek el, hanem a szerződés 4. pontjában foglaltak szerint szigorú óra és perc pontossággal rögzítendő adatok helyett csak a dátum szerepelt a bizonylatokon, a szerviz munkalapok 95 %-a is csak a befejezési dátumot tartalmazta, a pontos időpont megjelölése nélkül. Az igazságügyi szakértői vélemény megállapításaiból következően továbbá a felperes által elektronikus formában vezetett ügynevezett mágneses nyilvántartó rendszer felperes által hivatkozott adatai megbízhatatlanok, azok hitelességét illetően a szakértő arra a megállapításra jutott, hogy miután az információk az illetékes üzemeltető munkatárs közvetítésével kerültek rögzítésre a rendszerben, a rendszer általában nem az adott tényleges történet időpontját, hanem az arra vonatkozó információ rögzítésének időpontját tartalmazza. Mindezek következtében a perben nem volt lehetőség arra, hogy a bíróság utólag teljes körűen vizsgálhassa az alperesi teljesítés szerződésszerűségét, és arra nézve megalapozott megállapításokat tegyen, az alperes késedelmes, hibás teljesítésének bizonyítékeként csak a szakértői véleményben foglaltakra is figyelemmel dokumentumokkal leginkább alátámasztott, és ezáltal leginkább megbízható adatokon alapuló, az alap szakértői véleményben foglalt szakértői számítás fogadta el. A szakvélemény 1. számú kiegészítésében szereplő módosított számítás azért elfogadhatatlan, mert részben bizonylatokkal megfelelően alá nem támasztott adatokon alapul. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértői vélemény szerint szakértői módszerrel elfogadottnak minősített bizonylatok alapulvételével számított 15.590.000 forint összegben találta megállapíthatónak a szerződés 4. pontja alapján a felperest megillető kötbért.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor az óránként 2.000 forint összegű kötbér a szerződés teljes időszaka alatt teljesített alperesi szolgáltatások 36.000.000 forint összegű összértékéhez viszonyítva eltúlzott, ezért a GK 17. számú kollégiumi állásfoglalásban foglalt szempontokat is értékelve a Ptk. 247. § (1) bekezdése szerinti kötbér mérséklés indokolt. Az eltúlzott mértékű kötbér mérséklését megalapozza az a körülmény, hogy rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan az alperes szerződésszegése folytán a felperesnél nem keletkezett kár. Arra nézve sem áll rendelkezésre adat, hogy az alperes késedelme, szerződésszegése felperesnél a másolási tevékenységet akadályozta volna. Ezzel szemben megállapítható, hogy bár a kötbérikötés célja nyilvánvalóan az volt, alperest a szerződésben meghatározott szoros határidők megtartására, a szerződésszerű teljesítésre ösztönözze, annak érdekében, hogy a felperes üzletmenete, tevékenysége semmiféle fennakadást ne szenvedjen a fénymásolók meghibásodása vagy a festékanyag hiánya miatt, a szerződés megszűnését megelőzően felperes egyetlen esetben sem kifogásolta az alperes hibás vagy késedelmes teljesítését, az alperesi számlákat maradéktalanul kiegyenlítette. Mindezekből okszerűen lehetett következtetni az alperesi szerződésszegésből eredő számottevő felperesi károsodás hiányára.

Emellett a kötbér mérséklése azért is indokolt, mert a felperes kötbérigényét nem a kötbér céljának, rendeltetésének megfelelően, az alperes szerződésszerű teljesítése érdekében a szerződés teljesítésének időszaka alatt, hanem csak a szerződés 2008. március 28-i megszűnése után hónapokkal, első ízben 2008 augusztusában érvényesítette. Ezáltal a kötbér éppen a szerződésszerű teljesítésre ösztönző funkcióját veszítette el. Ily módon a felperesi joggyakorlás a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti jóhiszemű és tisztességes joggyakorlás követelményével, valamint a Ptk. 277. § (4) bekezdése alapján a feleket a szerződés teljesítése során terhelő együttműködési kötelezettséggel is ellentétes. Ugyanakkor a felperes ezen magatartása az alperes szerződésszegő magatartását enyhébb megítélésűvé teszi.

Mindezen körülmények a szakértői vélemény alapján a felperest megillető kötbér 50 %-os mérséklését indokolják, a felperesi kötbérigény ezért 7.795.000 forint összegben megalapozott.

A felperesi kötbérigénnyel szemben a felperesnél maradt tonerek értékének elszámolása címén előterjesztett alperesi beszámítási kifogást vizsgálva az elsőfokú bíróság rögzítette, a felperes sem vitatta azt, hogy a perbeli szerződéses jogviszony megszűnését követően nála 4.088.700 forint értékű toner maradt, ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok nem támasztják alá a felperes azon állítását, hogy ellenértékükkel az alperes felé elszámolt volna. Tekintettel arra, hogy a szerződés megszűnésével az alperes tartalék toner biztosítási kötelezettsége is megszűnt, a nála lévő, fel nem használt tonereket felperes köteles az alperesnek visszaadni, illetve ennek hiányában köteles értékükkel elszámolni. Az elszámolás során csak a tonerek tényleges önköltségi forgalmi értéke vehető figyelembe, amellyel egyébként felperes a megszűnt szerződésre tekintettel a Ptk. 361. §-a értelmében jogalap nélkül gazdagodna. Ezt az értéket az alperes 4.088.700 forintban jelölte meg, amit az elsőfokú bíróság elfogadott arra is figyelemmel, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő által megállapított 4.114.098 forint érték ezzel az összeggel csaknem azonos. Ugyanakkor a szakértő által javasolt elszámolási értéket - a beszerzési árból kiindulva képzett összeg, valamint a közbeszerzési értékből kiindulva képzett összeg számtani átlagát - az elsőfokú bíróság nem találta elfogadhatónak. A 4.088.700 forint összegben megalapozottnak bizonyult alperesi beszámítási kifogásra tekintettel ezzel az összeggel csökkentve az alperes felperessel szemben fennálló, 50 %-os mértékű mérséklés következtében 7.795.000 forint kötbérfizetési kötelezettségét az alperes 3.706.300 forintot tartozik a felperesnek megfizetni.

A perköltségről a Pp. 81. §-a alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság, tekintettel arra, hogy felperes az eredeti kereseti kérelme szerinti 74.855.050 forint követelésére tekintettel 5 %-ban lett pernyertes.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak tartalma szerint a keresetet elutasító rendelkezés tekintetében az ítélet megváltoztatását, az alperes módosított keresete szerinti marasztalását, a marasztalási összeg 72.194.500 forintra felemelését kérte. A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény és a rendelkezésre álló bizonyítékok helytelen értékelésével megalapozatlan és jogszabálysértő ítéletet hozott, amely irratellenes megállapításokat tartalmaz.

A perben nem volt vitás a felperesi hibabejelentések ténye, mennyisége, időpontja, továbbá az sem, hogy a hibabejelentésekre elektronikus levélben vagy telefonon került sor.

Az elsőfokú bíróság által beszerzett igazságügyi szakértői vélemény azt is megállapította, e-mailben történt hibabejelentés esetén a szerver automatikusan generálta a hibabejelentés beérkezésének időpontját, ily módon az a számítógépen külső manipulációtól mentesen került rögzítésre. Ebből pedig az következik, hogy az e-mailben történt hibabejelentések esetén az alperesi szerverre beérkezés időpontjaként a számítógép által generált és rögzített időpont tekintendő a hibabejelentés időpontjának. Tévedett az igazságügyi szakértő és az elsőfokú bíróság, amikor a számítógép által rögzített időpontot azért nem fogadta el a hibabejelentések időpontjaként, mert véleménye szerint a hibabejelentés alperesi számítógépre megérkezésének időpontja nem jelenthette azt az időpontot, amikor a hibabejelentést a szerviz dolgozója tudomásul vette, szakmailag korrekt bizonyítékként csak a hiteles elektronikus-időbélyegzővel és aláírással ellátott e-mail fogadható el. Ez az álláspont azért téves, mert a felek az üzemeltetési szerződésben nem írták elő a hibabejelentést tartalmazó e-maillal szemben követelményként azt, hogy elektronikus időbélyegzővel és aláírással ellátottnak kell lennie.

Téves ez az álláspont azért is, mert az alperes egyszer sem tette vitássá, hogy az e-mailben küldött felperesi hibabejelentések hozzá a felperes számítógépes rendszerében bejelentési időpontként rögzített időpontban megérkeztek. Az elsőfokú bíróság ezért akkor járt volna el helyesen, ha a felperesi észrevételekre tekintettel 2012. november 28-án készült szakvélemény kiegészítésben a

szakértő által 37.506.000 forint összegben elfogadhatónak tartott kötbérigényre nézve helyt ad a keresetnek.

A telefonon történt hibabejelentések esetén nem hagyható figyelmen kívül a perbeli szakvélemény azon megállapítása, hogy bár az alperes rendelkezett a telefonbeszélgetések rögzítésére alkalmas ... rendszerrel, azt nem alkalmazta, alkalmazása esetén ez a rendszer alkalmas lenne arra, hogy a vitatott hibabejelentési időpontok jelentős részét utóbb igazolja. E megállapításból az következik, kizárólag az alperesnek róható fel az, hogy utóbb nem állapítható meg a telefonos hibabejelentések hozzá érkezésének pontos időpontja. Ugyanígy az alperes terhére kell értékelni azt is, hogy bár a szerviz munkalapok kiállítása az ő feladatát képezte, illetve arra kizárólag neki volt lehetősége, az alperesi alkalmazottak elmulasztották a munkalapokon a kiállítás pontos időpontjának feltüntetését, ami kizárólag alperesnek állt érdekében, mert így órákkal meg tudta hosszabbítani a hibaelhárítás megkezdésére a szerződés 4. pontjában vállalt határidőket. Mindezekből az is következik, hogy a telefonos hibabejelentések esetén az elsőfokú bíróságnak a hibabejelentés időpontjaként a szakvéleményben szereplő déli 12 óra helyett egységesen délelőtt 9 órát kellett volna meghatároznia.

A bejelentett hibák elhárításának befejezési időpontja meghatározásával összefüggésben felperes azt hangsúlyozta, a szerződés értelmében a hibaelhárítási, -javítási munkáknak a munkalap kitöltésével történő dokumentálása az alperes feladatát képezte, felperes kizárólag a munkalapon feltüntetett munkák elvégzését igazolhatta aláírásával. Ebből következően kizárólag az alperes terhére róható, hogy a munkák befejezésének időpontja a munkalapok 95 %-ánál nem került rögzítésre. Az elsőfokú bíróság ezért akkor járt volna el helyesen, ha a javítási munkák befejezésének időpontjaként a felperes számítógépes adatbázisában szereplő időpontokat fogadja el, tekintettel arra is, hogy a perben nem volt vitás, hogy a felperes mágnes rendszerében szereplő adatokat a rögzítést követően nem manipulálták, arra nézve pedig, hogy az adatrögzítésre csak órákkal a hibajavítási munkák befejezését követően került volna sor, a perben semmiféle adat nem áll rendelkezésre.

Akkor is tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a szerződésben kikötött kötbért eltúlzottnak találta és mérsékelte.

Az ítéletben foglaltakkal szemben a GK 17. számú kollégiumi állásfoglalás alapján a kötbér mérséklésére nincs lehetőség, mert az állásfoglalás csak gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában irányadó, a felperes azonban a perbeli üzemeltetési szerződést hatósági, közigazgatási tevékenysége gyakorlásával összefüggésben kötötte meg, így nem minősül gazdálkodó szervezetnek.

A kötbér mérséklés BH2005. 281 számú eseti döntésben foglaltak szerinti feltételei sem állnak fenn, mert a per adatai alapján nem állapítható meg megnyugtatóan, hogy felperesnek nem keletkezett számottevő kára, sem az, hogy az alperesi szerződésszegés enyhébben megítélhető lenne.

A kötbér mérséklése azért sem indokolt, mert az általa felperesnek küldött szerződéstervezetből megállapíthatóan a szerződésben kikötött mértékű kötbér megfizetését alperes vállalta.

Kizárja a kötbér mérséklését az is, hogy a szerződéses jogviszony tartama alatt alperes annak ellenére nem kezdeményezte a kötbér mérséklését, hogy maga is tudhatta, a szerződésben vállalt határidőben kötelezettségeinek nem tud eleget tenni.

Mindezek mellett az elsőfokú bíróság nem rendelkezett ítéletében az alperes által 2.735.000 forint összegben elismert felperesi kötbérigénnyről. Ezt támasztja alá, hogy a Pp. 231. § d) pontjában foglaltak ellenére ezen összeg vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem rendelte el az ítélet előzetes végrehajtását.

Akkor is tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperest 95 %-ban tekintette pernyertesnek, és ennek megfelelően rendelkezett a perköltség fizetéséről, a BH1984. 507 számú eseti döntésben foglaltakra figyelemmel ugyanis a kötbér mérséklése esetén a felperes nem részlegesen tekinthető

pernyertesnek. Erre tekintettel az első fokú perköltség viselésére teljes egészében az alperest kell kötelezni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően értékelte, és azokra alapítva érdemben helytálló ítéletet hozott, nem tévedett, amikor a felperesi kötbérigény alapjául szolgáló adatok megfelelő dokumentáltságának, rögzítésének a perben kirendelt igazságügyi szakértő által is megállapított hiányosságait a Pp. 164. §-ában foglaltakra is figyelemmel a felperes terhére értékelte.

A hibabejelentések időpontjának felperesi nyilvántartásával összefüggésben hangsúlyozta, a felperes számítógépes nyilvántartási rendszerének, az úgynevezett mágnes rendszernek a működéséről felperestől semmiféle tájékoztatást nem kapott, az abból nyert információk és így az azokra alapított kötbérigény helytállóságát is aggályossá teszi, hogy a nyilvántartás nem a tényleges hibaelhárításhoz kapcsolódó információkat, időpontokat, hanem az adatrögzítés időpontját tartalmazza.

A szerviz munkalapokon alperes a hibajavítás megkezdésének időpontját minden alkalommal óra, perc pontossággal feltüntette, a munkalapokon feltüntetett időpontok helyességét a felperes ellenőrizte, aláírásával és cégbélyegzőjével hitelesítette, ugyanakkor a szerződéses jogviszony fennálltának tartama alatt a felek közötti napi munkakapcsolat ellenére felperes egyetlen esetben sem hívta fel az alperes figyelmét a dokumentáltság hiányosságaira. A késedelmes perindításra tekintettel továbbá a ... adatai a perben már akkor sem álltak volna rendelkezésre, ha a hibabejelentések rögzítésre kerültek volna.

A hibaelhárítások befejezési időpontjával összefüggésben a felperes terhére róható az a mulasztás, hogy míg a hibajavítás kezdő időpontját alperes minden esetben óra, perc pontossággal jelölte meg a munkalapokon, a munka befejezésekor annak időpontjaként felperes alkalmazottai csak a napot rögzítették, az órát, percet nem. Az így kiállított munkalapokon szereplő adatok helyességét felperes a teljesítéskor elfogadta, nem kifogásolta. A mágnes rendszer adataira felperes e körben sem hivatkozhat, mert elektronikus nyilvántartásában a munka befejezésének időpontja nem a felperes által is aláírt munkalapokon mint alapidokumentumokon rögzítetteknek megfelelően került feltüntetésre, továbbá a felperes munkatársai „egyoldalúan végezték” a mágnes rendszerbe az adatok rögzítését, míg a szerviz munkalapok mindkét fél által aláírt és elfogadott dokumentumnak minősülnek.

A perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményt is megalapozatlanul támadja fellebbezésében a felperes, mert az mentes a Pp. 182. § (3) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, a felperesi fellebbezéssel nem érintett, fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedett részében az ítéletet nem érintette.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetést levonva utasította el 3.706.300 forintot meghaladóan a felperes kötbérkövetelését. Az első fokú ítélet megalapozott indokait a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében osztotta, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló ítélet felülmérlegelésére nem látott alapot.

A fellebbezéshez kötődően, a fellebbezési előadásokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a következőkre mutat rá.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesi hibabejelentések időpontja tekintetében is a perben beszerzett igazságügyi informatikai szakértői vélemény megállapításaira alapozta.

A szakértő alap-szakvéleményében megindokolta, hogy szakmailag korrekt bizonyítéknak miért kizárólag - a szerződésben egyébként valóban elő nem írt - hiteles elektronikus időbélyegzővel és aláírással ellátott e-maillt tekinti, a szerver által automatikusan generált visszaigazolást miért csak viszonyítási, számítási alapként értékeli, és erre figyelemmel a felperesi kötbérigény szempontjából jelentős adatok közül egyeseket miért minősít elfogadottnak, elfogadhatónak, illetve kétségesnek. Szakvéleménye 1. számú kiegészítésében a szakértő bírói felhívásra abból kiindulva végzett számításokat, hogy az általa korábban a hibabejelentés tekintetében elfogadható kategóriába sorolt adatokat tekintse elfogadottnak, az alap-szakvéleményben kifejtett szakmai álláspontját azonban nem módosította.

Az elsőfokú bíróság az alap-szakvéleményben és az 1. számú kiegészítésben foglalt megállapításokat egyaránt értékelve megalapozottan fogadta el ítélezése alapjául a szakértő által az alap-szakvéleményben elfogadottnak tekintett adatok figyelembevételével megállapított kötbérösszeget.

Megalapozatlanul hivatkozik fellebbezésében a felperes arra, hogy a telefonon történt hibabejelentések pontos időpontja rögzítésének elmaradása, a munkalapok nem kellő pontosságú kitöltése kizárólag az alperes terhére róható. A rendelkezésre álló adatokból kétségmentesen megállapítható, hogy az alperes által követett gyakorlatot a szerződés fennálltának időtartama alatt a felperes nem kifogásolta, továbbá, hogy egyik fél sem tartotta be a kötbér megalapozott kiszámításához, érvényesítéséhez szükséges adatok rögzítésével kapcsolatos adminisztrációs kötelezettségeit. Ezen adatok megfelelő dokumentáltságának hiányát az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte a kötbérigényt érvényesítő felperes terhére. Ugyanígy helytállóan járt el az elsőfokú bíróság a befejezési időpontok tekintetében rendelkezésre álló adatok értékelése során is.

A Fővárosi Ítélet tábla a kötbér mérséklésének indokai és mértéke tekintetében is maradéktalanul osztja az első fokú ítélet indokolásában foglaltakat.

Figyelemmel arra, hogy a kötbérfizetési kötelezettség a Ptk. 246. § (1) bekezdése szerint kizárólag a kötelezett erre irányuló írásbeli kötelezettségvállalásán alapulhat, a kötbér mérséklésének lehetőségét nem zárja, értelemszerűen nem zárhatja ki az a körülmény, hogy a perbeli üzemeltetési szerződésben kikötött mértékű kötbér megfizetését az alperes vállalta. A felperesi előadással szemben továbbá az a körülmény sem teszi kizárttá a kötbér mérséklését, hogy a szerződéses jogviszony tartama alatt alperes nem tett erre irányuló kezdeményezést, a szerződés időtartamának lejártát megelőzően ugyanis a felperes részéről kötbérigény nem merült fel, így a fellebbezésben előadottak szerinti mulasztás az alperes terhére e körben sem állapítható meg.

Tévesen hivatkozik a felperes fellebbezésében arra is, hogy - az időközben már fenn nem tartott, de az első fokú ítélet meghozatalakor még irányadónak tekintendő - GK. 17. számú állásfoglalásban foglaltak a perbeli jogviszonyra nem irányadóak. Az állásfoglalás a Ptk. 247. § (1) bekezdésében foglalt, a bíróság számára a túlzott mértékű kötbér mérséklésének lehetőségét biztosító rendelkezés alkalmazásával összefüggésben határoz meg a bírói gyakorlat számára általános elvi iránymutatásul szolgáló olyan szempontokat, követelményeket, amelyek a gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyában kiemelt jelentőségűek, ugyanakkor alkalmazásukra a nem gazdálkodó szervezetek közötti jogviszonyokban is megfelelően sor kerülhet. Egyebekben a felperes által hivatkozott BH2005. 281 számú eseti döntés a kötbér mérséklésének feltételrendszerét lényegében a GK. 17. számú állásfoglalásban foglaltakkal azonosan állapítja meg.

A felperes az első fokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését is megalapozatlanul támadja fellebbezésében, az általa hivatkozott eseti döntés alapjául szolgáló Pp. 81. § (2) bekezdése alkalmazásának feltételei ugyanis a perbeli esetben nem állnak fenn, tekintettel arra, hogy a felperes eredeti kereseti kérelme szerinti 74.855.050 forint összegű, illetve a leszállított kereset szerinti 72.194.500 forint összegű követelése a kötbér mérséklése nélkül megalapozottnak bizonyult 15.590.000 forinthez képest is nyilvánvalóan eltúlzott, továbbá nem hagyható figyelmen kívül e körben az sem, hogy az eredményes alperesi beszámítási kifogásra tekintettel a felperes javára a kötbér mérséklése nélkül megítélhető összeg a megalapozott beszámítási kifogás összegével tovább csökkentendő.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alkalmazásával a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, míg a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt jogorvoslati illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. március 31.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró